

det så i den Budgetoversigt, vi fik her i den her måned, at der kommer et overskud på 12,8 mia. kr. i stedet for. Det er dog noget af en stigning. Nu forventes det, at tallet muligvis bliver endnu større. Næste år i august forventedes, at der ville være et overskud på 5,3 mia. kr. Nu forventes det, at overskuddet snarere bliver 10 mia. kr. Det er dog noget af et overskud. Har de her simple ændringer, altså noget med en fordobling af det overskud, man leverer, vi taler om milliarder af kroner, på nogen måde indvirket på de taler, vi hører om det her med, at pengene fosser ud af kassen? Nej, ikke spor.

Man tager altså udgangspunkt i noget forkert, så fordobles overskuddet, og så taler man bare med større styrke i den forkerte retning. Det er jo ikke en særlig hensigtsmæssig måde at debattere de her ting på.

Man negligerer også betalingsbalancen. Den ser faktisk ganske fornuftig ud. Alle de steder, hvor der er noget positivt at sige, hopper man bare let og elegant hen over, for at nå frem til det, der selvfølgelig er et problem, og som opleves som et problem, men som også er et reelt problem for dem, det rammer, nemlig arbejdsløsheden.

Kl. 13.20

Så må vi se på: Gør finansloven, som vi så er med i et forlig om, noget som helst i forhold til arbejdsløsheden? Jo, det gør den faktisk. Der er en finanseffekt, der gør, at der isoleret set med finansloven netto vil blive ca. 10.000 flere beskæftigede. Det er da et bidrag.

Det lyder på de taler, der bliver holdt, som om man overhovedet ikke tænker på det problem, som mange familier løber ind i, når de oplever arbejdsløshed, som er et stort problem for dem, det berører. Man tager jo ikke udgangspunkt i virkeligheden, når man beskæftiger sig med det; man holder de taler, man på forhånd har strikket sammen derhjemme, og som overhovedet ikke har sammenhæng med det, vi taler om i dag.

Den anden ting, som man heller ikke fortæller, når man diskuterer arbejdsløshed, er: Hvad er ens eget bud på det? Et af buddene er, at man ønsker at åbne Danmark for østeuropæisk arbejdskraft fra den 1. maj 2004, altså inde i næste budgetår. Hvis en virksomhed har en ledig stilling og annoncerer efter en, der kan matche den her ledige stilling, så er situationen jo i dag sådan, at hvis der er en dansker, som har kvalifikationer til at bestride det job, så skal virksomheden tage den dansker og beskæftige den dan-

sker. Sådan er situationen i dag. Hvad vil situationen være efter den 1. maj næste år? Ja, den vil være den meget, meget simple, at det er fuldstændig frit for arbejdsgiveren, om han vælger en dansker eller en fra Polen eller en fra de baltiske lande.

Hvis det virkelig handlede om, at man var dybt optaget af, at det var et problem, at der kom flere arbejdsløse, og at man ville gøre alt, hvad man overhovedet kunne for at bringe de arbejdsløse tilbage på arbejdsmarkedet – hvilket man jo burde – så ville man jo ikke fra den 1. maj næste år åbne arbejdsmarkedet for arbejdskraft fra Østeuropa, hvor man jo udmærket ved at der på grund af de lønforskelle, der er, er en meget stor motivation for bl.a. at tage til Danmark, specielt når Tyskland lukker deres arbejdsmarked for den samme arbejdskraft i en periode på 7 år.

Derfor er der ikke sammenhæng mellem det, man siger, og det, man gør. Nu jeg er ved det der med, at der ikke er sammenhæng, bliver jeg altså nødt til at sige – det er også specielt i forhold til Socialdemokratiet – i forlængelse af den debat, vi havde i fredags, som jo ikke blev færdig, at vi stadig væk mangler de svar, som burde være kommet, på, hvordan økonomien hænger sammen i et socialdemokratisk udspil som et alternativ. Det skal vi jo også forholde os til: Hvad er alternativet, når vi diskuterer finansloven for næste år?

Lad mig bare nævne to områder, hvor tingene overhovedet ikke hænger sammen. Det ene gælder nordsøpengene. Vi skal i morgen stemme om aftalen med A.P. Møller – Mærsk om overskuddet fra Nordsøen, som vi jo med den aftale, der bliver etableret, sikrer bliver noget større næste år og i årene fremover end det, SR-regeringen kunne levere, da de var ved magten. Man vil ikke stemme for den aftale, som det hele er baseret på, som skaffer indtægterne, men man vil godt i sit eget udspil til finanslov bruge pengene. Det er da virkelig noget, der batter. Hvis man både kan undlade at gå med i det, der skaber indtægterne, og så i øvrigt bruge de indtægter, vi andre skaffer, er det da virkelig hokuspus.

Det andet eksempel, jeg vil nævne, er den særlige pensionsopsparing. Det har været et mysterium for mig hele weekenden. Nu kan det være, at der her i løbet af dagen er nogle, der kan komme tilbage – måske i anden runde, hvor der jo også bliver mulighed for at komme tilbage som ordfører – og fortælle, hvordan man vil forklare den danske befolkning, at det tvangsbi-